

עפ"ת (מרכז) 12818-03-13 - מדינת ישראל נ' חן ניר חן ניר

עפ"ת (מרכז) 12818-03-13 - מדינת ישראל נ' חן ניר חן ניר מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 12818-03-13

מדינת ישראל

על ידי עורך דין רדא ענבוס

נגד

חן ניר חן ניר

על ידי עורך דין אורן חקון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[15.12.2013]

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

פסק דין

1. לפני ערעור על גזר דין בית משפט תעבורה - מחוז מרכז (כבוד השופט נחשון - אטינגר), בתיק 1—2456-01, מיום 24.1.13, במסגרתו הורשע המשיב בעבירה של נהיגה בשכרות, בניגוד לסעיפים 62 (3), 64 ב' (א) ו-39 א' לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה").

העונש שגזר בית משפט קמא:

קנס כספי בסך 500 ₪.

פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה בפועל, משך 11 חודשים.

הופעלה פסילה על תנאי בת 3 חודשים, מתיק ת"ד 10051/08, מיום 18.5.09, בחופף לפסילה עליה הורה בית משפט.

פסילה על תנאי בת 12 חודשים, למשך שנתיים.

הוארך מאסר על תנאי, בן חודשיים, לשנתיים נוספות, עליהם הורה בית משפט בתיק ת"ד 10051/08.

המערער הועמד בצו מבחן במשך שנה.

הוטלו על המערער 150 שעות של"צ.

2. בנימוקי הערעור: א. ב-28.12.10 בשעה 19:41, ברחוב פריימן, בכוון מזרח בראשון לציון, נהג המשיב בהיותו שיכור, בבדיקת שתן שנערכה לו, נמצאה חומצת חשיש, המהווה תוצר חילוף של החומר הפעיל בקנביס, בריכוז 1.73 mg/ml.

המשיב הודה והורשע ונשלח לקבלת תסקיר ולאחר מכן נשלח לקבלת תסקיר משלים.

המלצת שירות המבחן בסופו של יום, הייתה להעמיד המשיב בפיקוח במשך שנה ולהטיל עליו עבודות של"צ, בהיקף של 150 שעות.

במעמד הטיעונים לעונש, בקשה התביעה להפעיל מאסר על תנאי וכן בקשה מאסר בפועל שלא בעבודות שירות, פסילה בפועל העולה על שלוש שנים, פסילה על תנאי ומאסר על תנאי.

בית משפט קמא גזר העונש כאמור ברישא.

ב. בית משפט טעה, משלא קבע מתחם ענישה הולם, ממנו ניתן יהיה לגזור עונשו של המשיב, גזר הדין לא נומק כלל.

ג. בית משפט קמא הקל עם המשיב בכל רכיבי הענישה, בלא שניתנו נימוקים מיוחדים לענישה המקלה.

3. טענות בא כוח המשיב:

בית משפט קמא טעה משלא נימק גזר הדין, ובכך מסכים עם בא כוח המערער. יחד עם זאת, מבקש לקבל תסקיר נוסף ובכל מקרה מבקש שלא להתערב בעונש.

4. לגופו של ענין - דין הערעור להתקבל.

א. למקרא גזר הדין, עולה כי בית משפט לא נימק כלל גזר הדין שניתן. כל שאמר: "לאחר שבית המשפט בחן טיעוני הצדדים, תסקיר שירות המבחן, בחן השיקולים על פי סעיף 40 ג' (א), מחליט בית המשפט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים: 1. קנס....."

מכאן, אין לבית המשפט כל אפשרות להבין בגין מה ומדוע מצא לנכון להורות על גזר דין מקל מאין כמוהו, עם מערער זה. במבחן הביקורת טעה בית משפט קמא, בכך שלא נימק גזר הדין ובכך שחרג באופן קיצוני מהענישה המקובלת במסגרת מתחם ענישה הולם, לעבירות אותן ביצע המשיב.

ב. סעיף 56 (א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, קובע במפורש כי על בית המשפט להפעיל מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגד נאשם, ככלל. החריג לכלל, הוא הארכת המאסר על תנאי וזאת מנימוקים מיוחדים שירשמו, המצדיקים הארכת התנאי. לעניין זה ראה דברי בעפ"ת 1002-05-10. המשיב נתפס פעם שנייה בנהיגה בשכרות, עבירה שבוצעה ביום 28.12.10, ואילו ביום 18.5.09 נגזר עונשו בעבירה קודמת של נהיגה בשכרות, במסגרת תיק 10051/08. בתיק זה נגזר על המערער מאסר על תנאי בן חודשיים, והנה, כשנה וחצי לאחר הטלת מאסר על תנאי על המערער, איננו מפנים, אינו נרתע והוא חוזר ומבצע אותה עבירה ממש.

זאת ועוד, למערער וותק נהיגה משנת 2001, צבר 40 הרשעות קודמות, בתוכן שתי תאונות דרכים, עבר המעיד על נהיגה מסוכנת של המערער, המסכנת את כלל ציבור המשתמשים בדרך, ואין בעובדה זו, בוודאי שלא להוות נסיבה מקלה לענישה עליה הורה בית משפט. בוודאי ובוודאי שאין בה להוות שיקול "חריג" המצדיק הארכת מאסר על תנאי.

ג. שירות המבחן, לאחר שני תסקירים, המליץ על 12 חודשי פיקוח וביצוע 150 שעות של"צ. בבדיקת השתן שנערכה למשיב, במסגרת האבחון, נמצא, כי זו מכילה שרידי סם מסוג חשיש. שירות המבחן נותן דעתו לנסיבותיו האישיות של נאשם, לשיקום נאשם והתייחסותו לעבירה. תסקיר שירות המבחן אינו אלא כלי עזר לשופט, אך אינו חזות הכל. בית המשפט האמון על שלום הציבור, בוחן האינטרס הציבורי, שעיקרו הרחקת נהגים שנהיגתם מסכנת את המשתמשים בדרך, מהכביש, ומשמדובר בעבירות חוזרות ונשנות, שומה על בית המשפט להטיל מאסרים לריצוי בפועל ובעונשים מסוג זה, יש להבטיח הרחקת הנהגים המסוכנים מן הכביש. המשיב שלפני, נהג משאית, נהג מקצועי, ודווקא בשל היותו נוהג בכלי רכב כבד, ודווקא בשל הימצאותו שעות רבות על הכביש, עליו לנהוג על פי כללי התעבורה, להקפיד הקפדה יתרה בנהיגה נכונה, לבל ישמש כפגע נע. המשיב, עברו התעבורתי, הישנות העבירה של נהיגה בשכרות, שעל מסוכנותה הרבה אין צורך להרחיב. עובדות אלה מהוות שיקולים לחומרא בעונש כנגד המשיב.

ד. עונש המינימום שנקבע לעבירה של נהיגה בשכרות, עומד על 24 חודשים. הפסיקה בבתי המשפט העליון והמחוזי, חזרה ושנתה כי אין לחרוג מעונש המינימום, אלא בנסיבות יוצאות דופן. לענין זה ראה עפ"ת (מחוזי מרכז) 50706-05-11, ברס דני נגד מדינת ישראל; עפ"ת (מחוזי מרכז) 1590-04-11, קיסר נגד מדינת ישראל; עפ"ת (מחוזי מרכז) 2694-02-08, מדינת ישראל נגד אובדינקו. המכנה המשותף בפסיקה הנ"ל, המהווה חתך של הפסיקה, הינו כי עונש פסילת המינימום לתקופה של 24 חודשים, שנקבעה בסעיף 39 א' לפקודת התעבורה, הינו עונש אחיד למלח הארץ, הטייס, הרופא, רואה חשבון, סטודנט ולמי שהשכלתו הינה 8 שנות לימוד בלבד, ולכל אלה בתוך, ורק בנסיבות יוצאות דופן וחריגות רשאי בית המשפט לקצר תקופת המינימום, ובמקרה שלפני, לא מצאתי כל נסיבה חריגה שהיא. אני קובעת כי בית משפט קמא חרג באופן קיצוני לקולא, בעונש שגזר על המערער. חריגה זו מחייבת התערבות בעונש.

ה. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על: (1). פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, לתקופה של 30 חודשים. (2). פסילה על תנאי בת 3 חודשים, מתיק ת"ד 10051/08, מיום 18.5.09, מופעלת במצטבר. סך הכל לריצוי בפועל, 33 חודשי פסילה.

(3). פסילה על תנאי בת 12 חודשים למשך שנתיים, שלא יעבור על העבירה בה הורשע, או על נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, או נהיגה בפסילה.

(4). אני מורה על מאסר בפועל בן 5 חודשים.

(5). אני מפעילה מאסר על תנאי בן חודשיים, מתיק ת"ד 10051/08, מיום 18.5.09, במצטבר, סך הכל לריצוי בפועל 7 חודשי מאסר.

(6). אני מבטלת הצו שניתן לביצוע 150 שעות של"צ.

(7). אני מבטלת צו המבחן.

(8). הקנס יעמוד על ₪ 2,000 וישולם חודשיים לאחר סיום ריצוי המאסר.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר הדרים, ביום 1.1.14 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: **-*****.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן היום, י"ב טבת תשע"ד, 15 דצמבר 2013, במעמד הצדדים.